

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Sýkorové a soudkyň JUDr. Ivany Hesové a JUDr. Dany Slavíkové ve věci žalobce: **Městská část xxx**, se sídlem xxx, xxx, zastoupen JUDr. Evženem Punčochářem, advokátem, se sídlem Rudná, Masarykova 439, proti žalované: **M. P.**, bytem xxx, xxx, zastoupena Mgr. M. K., bytem xxx, xxx, **o určení vlastnictví**, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 15.11.2006, č.j. 34 C 159/2004-88, ve znění opravného usnesení ze dne 16.2.2007, č.j. 34 C 159/2004-100,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I. stupně se **p o t v r z u j e**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem ve znění opravného usnesení ze dne 16.2.2007 soud I. stupně zamítl žalobu na určení, že žalobce je vlastníkem pozemku označeného jako pozemková parcela č. xxx, katastrální území xxx, o výměře 1355 m², ostatní plocha - jiná plocha, vyznačeného na geometrickém plánu č. xxx ze dne 13.2.2004, a vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Rozhodl tak o žalobě, kterou se žalobce domáhal požadovaného určení s tvrzením, že žalovaná je zapsána v katastru nemovitostí jako výlučný vlastník sporného pozemku na základě darovací smlouvy ze dne 27.11.2000, kterou uzavřela s L. J., dědičkou po zemřelé M. B. Před tím, než došlo k darování, byl pozemek smlouvou o převodu nemovitostí ze dne 30.7.1970 převeden z manželů B. do státního socialistického vlastnictví na Československý stát – MNV xxx. Naléhavý právní zájem na určení tvrdil tím, že jednak není uveden v katastru jako vlastník, jednak se žalovaná domáhá proti němu žalobu přikázání pozemku do jeho vlastnictví za úplaty 2,597.600,- Kč. Žalovaná se bránila tak, že sice získala pozemek od nepravého vlastníka, avšak vlastnictví jí bylo potvrzeno pravomocným usnesením soudu v rámci projednání dědictví po zůstavitelce M. B., takže požívá ochrany podle § 486 obč. zák. Poukazovala také na to, že vycházela ze zápisu

v katastru nemovitostí učiněného po 1.1.1993, tedy v dobré víře, že stav katastru odpovídá skutečnému stavu věci. Při rozhodování o věci samé vzal soud I. stupně po provedeném dokazování za prokázané, že v tomto sporu se jedná o pozemek parc. č. xxx v kat. úz. xxx, vytvořený plánem č. xxx, a to oddělením pozemku xxx, který byl předmětem převodu mezi M. a V. B. jako prodávajícím a Československým státem, zastoupeným MNV xxx, ze dne 30.7.1970. S odkazy na ust. § 19a odst. 1 obč. zák. a § 34 odst. 5 zák. č. 131/2000 Sb., o hlavním města Praha, ve znění pozdějších předpisů, dovodil, že žalobce má omezenou způsobilost nabývat práva a povinnosti v tom směru, že nemůže nabývat pozemky do svého vlastnictví, nýbrž pouze do vlastnictví hlavního města Prahy. Dnem nabytí pozemku do vlastnictví hlavního města Prahy je pozemek svěřen městské části pouze to její správy. To vše platí i v případě pozemku, který je předmětem tohoto sporu. Žalobu proto zamítl pro nedostatek aktivní legitimace žalobce ve sporu. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. s tím, že úspěšné žalované náklady nevznikly.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce včasné odvolání, ve kterém nesouhlasil se závěrem soudu I. stupně o nedostatku aktivní legitimace ve sporu. Argumentoval, že Statut hlavního města Prahy dává městským částem možnost nabývat věci do vlastnictví hlavního města Prahy a současně jim dává právo a povinnost s těmito věcmi řádně hospodařit. Žaloba podaná městskou částí na určení vlastnictví pozemku, který se nachází na území hlavního města Prahy a současně také na území městské části, není v rozporu s tímto Statutem. Městská část má právní subjektivitu a má i povinnost nakládat se svěřeným majetkem hl.m. Prahy v rozsahu stanovené tímto zákonem. Není z vlastnických práv vyloučena, ale nabývá věci do vlastnictví hl.m. Prahy. Konečně namítal, že pro případ nezpůsobilosti žalobce mít práva a povinnosti podle hmotného práva, měl soud I. stupně řízení zastavit, nikoli žalobu zamítnout pro její nedůvodnost, když nerozhodoval ve věci samé a tudíž ani důvodnost žaloby nezkoumal.

Žalovaná navrhl, aby napadený rozsudek byl jako věcně správný potvrzen.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas osobou oprávněnou a splňuje náležitosti vyplývající z ust. § 205 odst. 1, 2 o.s.ř., postupem podle § 212, § 212a a § 214 odst. 1 o.s.ř. přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně i předcházejí řízení a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Podle ustanovení § 80 písm. c/ o.s.ř. lze návrhem na zahájení řízení (žalobou) uplatnit, aby bylo rozhodnuto o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je-li na tom naléhavý právní zájem.

Předpokladem úspěšnosti určovací žaloby je existence naléhavého právního zájmu na určení na straně žalobce, tento naléhavý právní zájem na určení je součástí žalobního nároku a jeho nedostatek vede k zamítnutí žaloby, aniž by se soud současně zabýval meritem věci, tj. zkoumáním danosti aktivní nebo pasivní věcné legitimace účastníků řízení. Nedostatek doložení naléhavého právního zájmu je tedy samostatným a prvořadým důvodem, pro který nemůže určovací žaloba obstát a který sám o sobě bez dalšího vede k jejímu zamítnutí. Navrhuje-li žalobce určení svého vlastnického práva k nemovitosti nebo jiného práva, které se zapisuje do Katastru nemovitostí ČR, je na požadovaném určení vždy naléhavý právní zájem, má-li být soudním rozhodnutím určující právo zaznamenáno do katastru nemovitostí ČR a tímto způsobem dosaženo shody mezi stavem právním a stavem zapsaným do Katastru nemovitostí ČR. Zákon (zák. č. 131/200 Sb., o hlavním městě Praze) nepředpokládá a tedy ani neumožňuje existenci vlastnického práva městských částí. Ust. § 2

odst. 4 písm. e/ zák. 344/1992 Sb., katastrální zákon, pak stanoví, že k nemovitostem evidovaným v katastru se do katastru zapisují oprávnění městských částí hlavního města Prahy hospodařit se svěřeným majetkem hlavního města Prahy. Jestliže tedy žalobce nemůže být v katastru evidován jako vlastník, logicky nemůže mít naléhavý právní zájem na požadovaném určení svého vlastnictví. Již z tohoto důvodu neexistence naléhavého právního zájmu na požadovaném určení je třeba žalobu zamítnout.

Odvolací soud proto rozsudek soudu I. stupně potvrdil podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný, včetně správného výroku o nákladech řízení.

Při rozhodování o nákladech odvolacího řízení odvolací soud postupoval podle § 142 odst. 1 a 224 odst. 1 o.s.ř. a za situace, že úspěšné žalované náklady nevznikly, rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Proti tomuto rozsudku **n e n í** přípustné dovolání, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 4 dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

V Praze dne 23. května 2007

JUDr. Věra **S ý k o r o v á, v.r.**
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Tajovská

